

عنوان مقاله:

بررسی جلوه های گروتسک در آثار بهرام صادقی و اوژن یونسکو

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

علی رضا اسدی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ایلام

علی رضا شوهانی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ایلام

فاطمه اسماعیلی نیا - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

گروتسک سبکی در هنر و ادبیات است که براساس آن دو حس ناسازگار ترس و خنده به صورت هم‌زمان به مخاطبان القا می‌شود. امروزه این مفهوم توصیف‌کننده دنیای پریشان و ازخودبیگانه انسان معاصر است و نمایش‌دهنده دنیایی آشنا از چشم‌اندازی بسیار عجیب که آن را ترسناک و مضحک جلوه می‌دهد. ناهماهنگی، افراط، اغراق، نابهنجاری، خنده‌آوری و ترسناکی، بارزترین ویژگی‌هایی است که یک اثر را گروتسک می‌سازد. داستان‌های گروتسک به دو نوع تقسیم می‌شوند: یکی؛ داستان‌های گروتسک با محتوای خنده و ترس. دیگری؛ داستان‌های گروتسک با محتوای وحشت و انزجار و نفرت. گروتسک در ادبیات غرب گستره وسیعی دارد و در آثار نویسندگانی همچون فرانتس کافکا، ساموئل بکت، اوژن یونسکو، ادگار آلن پو، فرانتس هولر و... به طور چشمگیری وجود دارد. داستان‌های گروتسکی همچنین توجه برخی از نویسندگان ادبیات داستانی ایران از جمله؛ صادق هدایت، صادق چوبک، بهرام صادقی و غلامحسین ساعدی را به خود جلب کرده‌است که با بررسی آثار آنان می‌توان به مؤلفه‌های گروتسکی دست یافت. در این پژوهش با نگاهی تطبیقی و تحلیلی با کاوش در آثار بهرام صادقی و اوژن یونسکو موارد بسیاری از نمودهای مؤلفه‌های گروتسکی یافت شد و مشخص شد که این دو نویسنده با روشی آگاهانه به بیان مؤلفه‌های گروتسکی از جمله عناصر کمیک و وحشت، ناهماهنگی و نابهنجاری در خلق آثارشان نظر داشته‌اند و از این رو آثار این دو نویسنده را می‌توان جزو آثار گروتسکی دانست.

کلمات کلیدی:

نقد ادبی، ادبیات داستانی، گروتسک، اوژن یونسکو، بهرام صادقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155454>

